

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

*“Zemei augļus dod(i) un uzturi,
mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!”*

Mans mazais, euharistiskās Jēzus Sirds
godinātāju pulciņš, dārgie mūsu avīzītes lasītāji!

Katru svētdienu, izņemot Lieldienu laikā, mūsu draudzē pirms (bet Lielajā Gavēnī - pēc) sv. Mises tiek dziedātas Suplikācijas jeb lūgumi “Svētais Dievs”, kuros tauta izsaka Kungam dažādas savas lūgšanu vajadzības. Starp šiem lūgumiem ir arī viens, kas attiecas uz zemes auglību, lūdzot Radītājam svētību augļiem mūsu dārzos, tīrumos, pļavās, mežos, lai būtu laba raža un nebūtu jācieš bads. Šogad mūsu tautā ir lieli pārdzīvojumi un bažas par gaidāmo neražu, par cik jau 2 mēnešus ir bijis pārāk lietains laiks bez siltās saulītes, kas ļoti negatīvi ietekmēja un ietekmēs šī gada ražu, kas slikt dārzos un tīrumos. Lielā slāpuma dēļ vairāki saimnieki pat nespēja vēl arvien iestādīt kartupeļus, jo traktori grima dubļainā augsnē. Bet vagās stāvošais ūdens pūdē jau iestādītos dārzenus un labību.

Tas liek aizdomāties par dabas protestu pret cilvēkiem, kuri iznīcina Dieva skaisto radīto zemi ar milzīgiem piesārņojumiem, kariem, kodolraķešu izmēģinājumiem, izraisot klimata krasās izmaiņas un ekoloģisko katastrofu. Daudzviet pasaulē notiek lieli plūdi, mostas senie vulkāni un draud iznīcināt apkārtni ar uguns lavu, kūst milzīgie ledāji. Vai atkal zemeslodei būs jāpiedzīvo Noasa plūdi? Reāli grēku plūdi jau tiek piedzīvoti pasaulē daudzās zemēs. Tomēr cilvēce neapstājas un turpina grēkot, kamēr pati sevi atkal iznīcinās ar modernajiem atomieročiem. Jau 4. gadu turpinās ukraiņu tautas genocīds, kurā Krievija cenšas iznīcināt Ukrainas valsti un tautu kā nāciju, bet visa Eiropa strīdas, vai tai vajag atbalstīt Ukrainu un padzīt agresorus, kas ir okupējuši jau vairāk kā 20% Ukrainas austrumdaļas bagātākās teritorijas. Amerikas trakais prezidents Tramps cenšas realizēt savus draudus, pārtraucot atbalstīt Ukrainu. Toties viņam pietika drosmes uzsākt jaunu karu ar Irānu, kuru nežēlīgi bombardēja uz aizdomu pamata par gatavotiem atomieročiem. Tas ir milzīgs izaicinājums musulmaņu pasaulei iznīcināt gan ebrejus, gan kristiešus jaunajā “svētajā karā”, kas draud pārvērsties par 3. Pasaules karu, kas, patiesībā, jau ir sācies Tuvajos Austrumos. Tāpēc mums ir vēl dedzīgāk jālūdzas minētajā Suplikāciju dziedājumā: “No mēra, bada, kara un ugunsgrēka pasargā mūs, Kungs un Dievs!” Lai Dievs un Aglonas Dievmāte sargā mūsu Māras zemi no draudošās jaunas okupācijas caur Krievijas okupantu varu, ko vada demonoīds Putlers!

Jūnija mēnesī mēs godinājam dievišķo Jēzus Sirdi, svinot arī daudzus nozīmīgus Baznīcas svētkus Kunga un svēto godam. Vasarsvētkos, 8.06., noslēdzās Lieldienu laiks. Kristus Miesas un Asiņu svētku

oktāvas svētdienā, 22.06., sekojām Pestītājam svinīgajā euharistiskajā procesijā ar 4 evaņģēlijiem, ko arī šogad Dievs atļāva mums nosvinēt uz laukuma pie dievnama, aizturot lietus mākoņus līdz pēdējai stacijai. Bija liels prieks, ka arī šogad procesijas beigās mums pievienojās luterāņu mācītājs Ingus Dāboliņš, kurš paspēja uz 3. un 4. staciju, lai pasludinātu evaņģēliju un pateiktu īsu komentāru. Tas ir brīnišķīgi, kad varam kopā atdot godu Kristum Vissvētākajā Sakramentā. Protams, sirdī paliek rūgtums par mūsu draudzes locekļu mazo atsaucību piedalīties svarīgajos draudzes skaistajos svētkos. Bet pateicos visiem, kuri uzticīgi pilda Dieva un Baznīcas baušļus, regulāri piedaloties svētdienu un svētku dievkalpojumos. Esam nosvinējuši ļoti slapjos Jāņus un Jēzus Sirds svētkus, pagodinot arī Dievmātes Bezvainīgo Sirdi. Lai svētie virsapustuļi Pēteris un Pāvils mums palīdz būt uzticīgiem Kristus Baznīcai un tās mācībai!

30.06. ir paredzēta kārtēja tiesas sēde par ekspertīzes nozīmēšanu mūsu sagrautā dievnama glābšanas darbu izmaksu kompensācijas jautājumā. Vēl viens bezjēdzīgs pasākums manu nervu bendēšanai... Lūgsimies, lai šī tiesas prāva ātrāk beigtos ar taisnības uzvaru pār oponentu meliem. Lai sv. Rita mums palīdz šajā bezcerīgajā lietā!

Jūlija mēnesī daudzi dosies atvaļinājumos. Lai jums ir svētīgs šis vasaras mēnesis, tomēr neaizmirstiet turpināt piedalīties svētdienu dievkalpojumos! Bet visus šoferus un braucējus aicinu atvest savus transporta līdzekļus pasvētīšanai 27.07.

Lai miers sirdīs visiem cilvēkiem! *Pr. A. Solims*

Svētā Gara klātbūtne manā dzīvē

Ir vasara, bet ārā valda pelēcīga septembra noskaņa ar nebeidzamām lietavām. Dabā valda ūdens pārbagātība. Daba vairs nespēj uzņemt visu ūdens apjomu savās zaļojošās lapās un ziedos, sagaidot tomēr atelpu un vēl vairāk - siltos saules starus. Tai pašā laikā nekas neiet zudumā. Visam ir sava jēga un pielietojums.

Mana dvēsele arī prasa siltumu. Man it kā ir visa gana, vēlētos tikai vēl vairāk dvēseles mieru. Vai to varētu saukt par Svētā Gara esamību? Ko es zinu par Svēto Garu? Katrs cilvēks zina vai vismaz nojauš, kas ir Jēzus un Dievs. Manī nedaudz valda apmulsums, dzirdot kaut ko par Svētā Gara esamību. Šoreiz vēlos saprast un apkopot informāciju vairāk par Svēto Garu. Izmantošu citātus no Svētajiem Rakstiem, ko es bagātīgi ieliku šajā rakstā, lai izprastu un pamatotu savu domu patiesumu.

Lai zinātu vairāk par Svēto Garu, jālasa Bībele. Jo vairāk es iedziļinos Svētajos Rakstos, jo ar katru nākamo reizi pēkšņi atdzīvojas vairākas reizes izlasītais un iepriekš nesaprastais. Manuprāt tas ir

Svētais Gars, kas man atklāj patiesību. To arī apstiprina Bībelē teiktais: “Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtis Manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis.” (*Jāņa 14,26*)

Es vēlētos vairāk just un pamanīt, kā Dievs mani maina. Es vēlos nebūt tā, kas biju agrāk. Es nevarēšu mainīt pagātni. Bet es noteikti varu jau šodien atteikties no visa, kas mani traucē attīstībā. Es varu smelties gudrībā, kas slēpjas Bībelē. Tā noteikti ir nemanāma, bet patiesa izaugsme: “Es esmu vīnakoks, jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt.” (*Jāņa 15,5*)

No rīta ceļoties, manī cenšas iezagties slinkums, vēlme neko nedarīt. Es sāku dienu ar lūgšanām. Es jūtu, ka spēju pati uzņemties vadību pār savu dzīvi. Es zinu, kurp doties, ko darīt. Manuprāt, ka tā nav nejaušība. Tas ir Dieva dots: “Jo visi, ko vada Dieva Gars, ir Dieva bērni.” (*Romiešiem 8,14*) Bet, ja es nevēlētos lūgties un sāktu attālināties no Dieva, vai Svētā Gara klātbūtne manī uz kādu brīdi izpaliktu? Tad mani pārsteidz vēlme tomēr lūgties. Svētais Gars mani nekad nepamet. Tas pats piesakās. It kā tas nenāk no manis. Tas ir Gars, kas mani velk pie Tēva: “Bez tam arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārda nopūtām.” (*Rom. 8,26*)

Vēl viena Svētā Gara esamība manī ir tā, ka es jūtu nožēlu par grēku. Ja sirds mani nosoda - tā nav nosodišana, bet gan Svētā Gara darbs, kā norādīts Bībelē: “Un Viņš nāks un liks pasaulei izprast grēku, taisnību un tiesu.” (*Jāņa 16,8*)

Vēl cita Svētā Gara līdzdalība manī ir tā, ka es spēju parādīt mīlestību tur, kur agrāk biju dusmīga. Es zinu, ka varu mīlēt pat tos, kas mani aizvaino. Tā nav tikai rakstura iezīme, tas ir Svētā Gara auglis: “Gara augļi ir mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labvēlība, uzticība, lēnprātība, savaldība.” (*Galat. 5,22*)

Es, kā kristiete, jūtu mieru pat tad, kad ir grūti. Es paļaujos uz Dievu. Tas nav tikai miers. Tas ir miers, kas nācis no Dieva. Šo mieru es jūtu un par to priecājos. To saka Svētie Raksti: “Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas.” (*Jāna 14,27*)

“Svētā Gara klātbūtne lai ir ar jums visiem!” Šie vārdi bieži izskan Svētās Mises sākumā priesterā liturģiskajā sveicienā. Tie patiesi ir man blakus. Svētais Gars pieņem mani tādu, kāda esmu, un padara mani tādu, kādu Viņš ilgojas mani redzēt.

Sarmīte Zoltnere

“Māci mani, māmuliṇa, visādam darbiṇam.
Izmācīsi darbiṇam, māci gudru padominu.”

Aizvadītais maija mēnesis, kas tagad, pateicoties kara darbībai, ir pārmainījies līdz nepazīšanai, atsauc atmiņā to skaisto bērnības laiku, kad vakaros katrā sādžā pie uzstādītajiem un sakoptajiem krustiem skanēja dziesmas Dievmāminas godam.

Jā, nekas nestāv uz vietas. Diemžēl arī mūsu neticība, kura turpina zelt un plaukt. Jūnija mēnesī

mēs godinām arī Jēzus Sirdi. Sažņaudzas sirds par to, kad mēs neatrodam laiku, lai pagodinātu mūsu Glābēju Jēzu Kristu, kurš atdeva par mums savu dzīvību. Vērojot šo mēnešu laika apstākļus un redzot, ka lauki sliktst lietus ūdeņos, ka varētu draudēt bada gads, gribās jautāt jums, mīlie lielvārdieši, kas esat šeit ieceļojuši no Latgales, īpaši bijušā kolhoza Lāčplēsis teritorijā, vai vecāki jums jau bērnībā nemācīja, ka ļoti jālūdz mūsu Radītājs, Kungs, mūsu Dievs, lai Viņš aizsargā un sniedz palīdzīgu roku?

Mūsu prāvests Andris, nežēlojot savu veselību, organizē skaistus svētkus, bet, cik ir to ļaužu, kuri atbalsta šos svētkus? Nebija grūti saskaitīt tos, kuri piedalījās procesijā ar četriem evaņģēlijiem, knapi pietika vīru karogu nešanai... Paldies mūsu prāvestam, ka viņam ir daudz draugu, kuri viņu atbalsta svētku reizēs. Pateiksimies arī Dievam par labajiem laika apstākļiem 22.06. euharistiskās procesijas laikā, kad apkārt klīda melni mākoņi, bet mēs paspējam iziet procesiju bez lietus gāziena. Tā bija skaidra zīme no Dieva.

Mīļie lielvārdieši! Mēs neviens neesam nemirstīgi, mums katram nāksies stāties Dieva tiesas priekšā. Ko mēs pateiksim mūsu Debesu Tēvam? Ar ko varēsim aizbildināties Kristus troņa priekšā mūsu tiesas dienā par nevelēšanos pildīt Dieva un Baznīcas baušļus dzīves laikā? Vai varēsim Radītājam melot arī debesīs, kā virs zemes tik bieži melojam paši sev un priesterim, ka mums nav laika priekš lūgšanām un garām Misēm? Bet cik stundas pa tukšo tik daudzi nosēž pie televizoriem, datoriem, blenžot stundām ilgi savos mobilajos telefonos bezjēdzīgajos čatos? Padomāsim par to, cik mēs esam patiesi kristieši un katoļi! Pēc mūsu darbiem Dievs mūs visus tiesās un atalgo. Neaizmirsīsim to!

Nina Ratnieks

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Mēs katrs tiecamies veidot labvēlīgu, mierīgu dzīvi. Komunikācija ar mums patīkamiem cilvēkiem, novilkta robežas, likumi, morāles normas. Katrai lietai sava vieta. Visam savs laiks. Septiņas reizes nomēri, vienreiz nogriez. Lēnāk iesi – tālāk tiksī. Šīs mazās, skaistās pamācības ir kā daļiņa no vadlīnijām, kuras ievērojot, mēs it kā varam nodzīvot puslīdz labu, mierīgu dzīvi. Tomēr tas viss sabrūk pie teiciena: “Cilvēks domā, bet Dievs dara”. Tātad – mēs vēlamies ērtu, sakārtotu dzīvi. Mēs esam labi draugi, mīloši vecāki, labi darbinieki, saticīgi dzīvesbiedri. Un vēl – mēs esam katoli...

Dievs ir labs, tas ir skaidrs. Dievam tiek atvēlētas dažas stundas svētdienā un pāris minūtes darba dienā – pienākums izpildīts. Katrai lietai sava vieta, arī Dievam un manai ticībai. Un, uzrakstot šo, pārlasot pašas tikko uzrakstīto, man paliek kauns. Es aizdomājos, vai tiešām mana ticība ir kaut kur starp tomātiem siltumnīcā, pusdienu gatavošanu vai braucienu uz veikalu? Vai es vispār drīkstu Dievam iedalīt vietu šajā “tikai” – pat pēc visām saņemtajām žēlastībām? Dažreiz man ir tik ļoti grūti pateikt Dievam “jā”, joprojām, pēc 20 ticības gadiem. Joprojām kautrējos apliecināt savu ticību ārpus dievnama. Tomēr katru dienu es cenšos arvien vairāk

ielaiest Dievu savā dzīvē. Viņam ar mani iet grūti, bet mēs kopā speram pa vienam mazam solītim dienā. Kaut arī nereti mani un Radītāja plāni nesakrīt, es apzinos, ka pretoties Dieva mīlestībai ir bezjēdzīgi. Mēs esam tikai putekli, tik niecīgi, tomēr katrs tik mīļš un svarīgs mūsu Debesu Tēvam. Mēs esam radīti pildīt Dieva gribu, tikai ir jāiemācās paļauties.

Mīļš sveiciens no pielijušās Olaines! *Rita Ķepure*

Sirds ilgošanās

Svētais Augustīns (354–430), bīskaps un Baznīcas mācītājs, ir teicis: “Kungs, (..) Tu esi mūs radījis sev pašam, un mūsu sirds ir nemierīga, kamēr tā nav radusi mieru Tevī.” (*Atzīšanās*, I, 1)

Savā sirdī rodu dažādas kustības. Mana sirds ne vienmēr vedina uz labo, jo tā ir grēka skarta un ievainota. Tomēr tajā ir arī kas tāds, ko vārdos nemaz īsti nevar ietērt. Tās ir ilgas pēc “labuma un mīlestības” pilnības.

Kaut ko līdzīgu laikam ir piedzīvojuši tie, kas uzrakstīja Vissvētākās Jēzus Sirds litāniju. Viņi gan bijuši vairākus soļus man priekšā, tomēr atrodot vārdus vārdos neapprakstāmajam: “Jēzus Sirds, mūžīgo pakalnu ilgošanās, Jēzus Sirds, Visaugstākā mīklis, Jēzus Sirds, degošais mīlestības ugunskurs,” apžēlojies! Apžēlojies un dari mūsu sirdis līdzīgas Tavējai! Amen.

Signe Liekniņa

Dāvanas

Šī tēma man prātā ir jau vairākus mēnešus. Līdz šim likās, ka ir tik daudz ko pierakstīt, bet, kad apsēžos, lai rakstītu, gandrīz nekas no tā nenāk prātā. Ar kaut ko tomēr ir jāsāk.

Dāvanas. Pēc manām domām, ikvienam patīk saņemt dāvanas – gaidītas vai negaidītas, pārsteigumus vai plānotas dāvanas kādos svētkos. Pārsvārā mums patīk arī dāvināt – kaut ko sagatavot pašiem, nopirkt vai atdāvināt to, kas pašiem nav noderējis. Tā ir laba sajūta – kādam kaut ko uzdāvināt.

Dāvanas. Esot Neokatehumenālā ceļa kopienā, viena no tēmām, ko pārrunājam kādā no liturģijām, arī bija par dāvanām – par tām, ko esmu saņēmis no Dieva. To pārdomājot, es redzu, cik daudz esmu saņēmis un ka viss ir dāvana, jo es neko nespēju nopelnīt. Tas nav kā darbā, kur es daru savus pienākumus un sagaidu par to samaksu, nē. Dievs man dod no saviem labumiem nepelnīti. Viņam nevajag, lai es kaut ko kaut kā nopelnītu, nē. Viņš grib dot. Un dod.

Dzīvība, ticība, mīlestība – tās ir milzu dāvanas, ko nespēju pat pienācīgi aprakstīt, kur nu vēl novērtēt, bet ir daudz vairāk – viss, ko mana acs redz, ir Dieva sagatavota dāvana man. Mana šodienā ir dāvana man. Tas ir ļoti vispārīgi, vai ne? Bet Dievs tāds nav. Viņš nav vispārīgs kā tāds attāls rada gabals, kurš dzimšanas dienā atsūta pastkarti ar “Daugavas lokiem”; Viņš pazīst manu sirdi un zina, kādas dāvanas man ir nepieciešamas tieši šodien. Un Viņš tās dod.

Kaut man ik dienas būtu arī iespēja par tām pateikties! Iespēja jau ir, bet vai ir vēlme un spēks? Piemēram, šobrīd. Es rakstu šo rakstiņu un pārdomāju.

Tā arī ir dāvana – novērtēt, cik daudz saņemmu. Ak! To ir tik grūti, pat neiespējami, aprakstīt!

Tomēr... Viena no šī gada apjomīgākajām dāvanām ir “Jubilejas gads”. Tas man atgādina par Baznīcas skaistumu, tās unikalitāti! Mēs (ar sievu Signi un dēlu Francisku) šogad abbraukājam Latvijas Jubilejas gada baznīcas (kopā tādu ir 24). Katrs izbrauciens ir kā mazs svētceļojums. Tā mums ir iespēja ne vien iepazīt Latvijas Romas Katoļu baznīcas, un ne tikai kā būves, bet piedzīvot, ka Kristus dibinātā Baznīca ir tik dažāda savā vienotībā. Būt “kā mājās” ikvienā no baznīcām, redzēt ticīgo tautu, piedzīvot vienotību ar to, būt piederīgam. Papildus tam varam iepazīt Latvijas pilsētas un ciemus, kuras līdz šim neesam izzinājuši. Tā ir dāvana. Dievs ir lielisks dāvanu devējs! *Ingus Liekniņš*

Noliktais ceļš

Spēcīgas dzīslas un sīki kapilāri šķērso zemi. Tā ir kā tāda asinsrite, pa kuru tek dzīvība; tipina un čāpo, smagus soļus dimdina un, viegli pieskaroties, gandrīz pa gaisu lido cilvēki. Mežos savas takas ir aļņiem, savas vilkam, lapsai un mazajai skudriņai. Miljardiem lielu, mazu, sīciņu kāju tipina pa mūsu zemi, ejot savās ikdienas gaitās, un tikai īsu brīdi veltot atpūtai.

Katrs cilvēks, tikko nostājies uz kājām, sāk savas gaitas - sākumā mammai pie rokas, bet pieaugot jau iet savu patstāvīgo ceļu.

Kādas izjūtas mūs pārņem ceļa sākumā? Varbūt nedrošība, bailes, neticība saviem spēkiem, jo ceļš varētu būt daudz garāks par to, ko esam plānojuši, arī bīstams tas var būt. Tomēr jāiet, nav izvēles. Soli aiz soļa, kilometru aiz kilometra garām zināmu un nezināmu cilvēku mājām, garām dārziem, augļu un ziedu pilniem, garām tvanīgi smaržojošām pļavām un auglīgiem laukiem. Tāds ceļš sagādā prieku; kājas viegli nes uz priekšu, domas raisās, atmiņu un pārdomu kamols viegli ritinās visa ceļa garumā, bet sirds gavilē līdz ar cīruli debesīs.

Lūk, tur aiz kokiem apauguša līkuma parādās dievnama slaidie torņi, un pēc sena tikuma, nonākot pie baznīcas centrālās ieejas, ir jāpārmet krustiņš un jānoskaidra lūgšanas. Tad ceļš var vīties tālāk atkal gar mājām un laukiem līdz silam, kur slaido priežu pakājē mūžīgā mierā atdusas tuvinieki un paziņas. Jāapstājas un jānovēl viņiem mūžīgo mieru. Tas nav daudz prasīts: “Kunga Eņģelis” pie kapa, bet aizgājēja dvēselīte to jutīs. Pēc tam atkal soli pie soļa, pārdomājot savu dzīvi, mēģinot atrast risinājumu problēmām un neskaidrām situācijām, analizējot savu un citu rīcību un tās sekas.

Ceļš dāvā laika sprīdi, kad var tikt skaidrībā pašam ar sevi, izvērtēt savus spēkus, saprast kļūdas. Čakli cilājas kājas, mērodamas kilometru pēc kilometra, bet prātā vērpjas garum garais iekšējais monologs, kas brīnumainā kārtā pārvēršas dialogā, kurā uzdod sen sasāpējušus jautājumus un saņem atbildes. Kurš ir tas, kas atbild? Varbūt, atbrīvojot garu, atstājam atvērtas durvis, pa kurām var ienākt dievišķā patiesība un daudzas lietas kļūst skaidrāk saprotamas? Varbūt, atbrīvojušies no laicīgās kņadas,

Jūlija mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

3.07. — mēneša pirmā ceturtdiena: pl. **18:00** — Svētā stunda; pl. **19:00** — sv. Mise par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.

4.07. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **19:00**.

6. jūlijā — mēneša pirmā svētdiena: pl. **11:00** sv. Mise, dievkalpojums Jēzus Sirds godam un euharistiskā procesija.

Sakarā ar priesteru rekolekcijām dievkalpojumi nenotiks 7.-10.07.

22. jūlijā — sv. Marijas Magdalēnas svētkos: pl. **19:00** — sv. Mise.

25. jūlijā — sv. Apustuļa Jēkaba un sv. Kristofera svētkos: pl. **16:30** - sv. Mise par visiem ceļiniekiem.

Lielvārdes pilsētas svētku **Ekumeniskais dievkalpojums** luterāņu baznīcā pl. **18:00**.
Visi ir mīļi aicināti!

26. jūlijā — sv. Joahima un Annas, Jaunavas Marijas vecāku piemiņas dienā: pl. **11:00** - sv. Mise par visiem vecākiem un vecvecākiem. Vakara Mise nebūs.

27. jūlijā — pl. **11:00** — sv. Mise par visiem šoferiem, pēc kuras tiks pasvētītas automašīnas, motocikli, velosipēdi un citi transporta līdzekļi un tiks dota svētība šoferiem.

////////////////////

Kapusvētku kārtība:

20. jūlijā — **Kapusvētki Madlienas kapos:** **15:00** — sv. Mise kapličā un aizlūgums par mirušajiem.

3.08. — **Lielvārdes katoļu kapos:** pl. **11:00** sv. Mise kapsētā (stipra lietuss gādījumā — baznīcā), pl. **13:00** Vesperes un Procesija par mirušajiem kapsētā.

24.08. — **Jumpravas kapos:** pl. **15:00** sv. Mise kapličā un aizlūgums par mirušajiem.

sākam dzirdēt savu Sargeņģeli, kas beidzot var tikt uzklauss.

Ceļš audzina gribasspēku un neatlaidību īpaši tad, kad laika apstākļi nelutina; līst, putina sniegs un vējš gāž no kājām, tomēr nekas nav salīdzināms ar gandarījumu pēc pārvarētām grūtībām. Liekas, ka stihija un grūtības norauj visu lieko, nejauko, kas mitinās dvēselē, apskaidro to, dara labāku un sirdsgudrāku. Ceļš dziedē dvēseli un miesu, to var apliecināt katrs, kurš kaut reizi savā dzīvē devies svētceļojumā pie Aglonas Dievmātes. Tik grūti ir pirmās divas dienas, kāds gara spēks ir nepieciešams, lai pārvarētu savu nespēku, savu neticību, un cik viegli kājas nes ceļa pēdējā posmā, liekas, ka varētu iet vēl tik pat tālu...

Ceļš - tā ir dzīve, kurā jāizpilda Dieva Apredzības nolemtais uzdevums. Daži to sauc par likteni – sens vārds, kura sakne iesniedzas tālu Senbaltu kopīgajā valodā un Sanskritā, tā nozīme ir - tas, kas dots/likts no augstākās varas.

Tāpēc iesim, būsim tuvāk Dievam un savam noliktajam uzdevumam, mērosim tuvus, tālus ceļus par prieku savai miesai un dvēselei! *Rita Bobkova*

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Adrianu Chartano Hernandez (4.07.), Annu Brezčedu (7.07.), Genovefu Porieti (12.07.), Zinaidu Kuzmani un Aini Brokānu (16.07.), Annu Varlamovu (17.07.), Gabrielu Chartano 10 gadu jubilejā un Francisku Liekniņu (apaļš 1 gadiņš!) (19.07.), Mariju Pelsi

(26.07.) un citus. Vārda dienā:

visus Pēterus, Pāvilus, Jēkabus, Kristoferus, Marijas Magdalēnas un Annas.

Dārgie draudzes locekļi! Izsaku sirsnīgu pateicību visiem, kuri pērn ir ziedojuši dievnama uzturēšanai un apkures granulu iegādei! Tagad ir steidzami jāvēl vajadzīgo summu apkures granulu iepirkšanai priekš dievnama un draudzes mājas (17 paletes). Tādēļ ļoti lūdzu turpināt ziedot šajās vajadzībās!

Prāvests Andris Solims

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija** FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica
youtube.com/@lielvardesdraudze

